

[Udenrigsministeren]

stemmelse med deres formål. Den interne bevillingskontrol i Parlamentet er undergivet revision fra EFs revisionsret. Revisionsretten udfører dette hverv fuldkommen uafhængigt og i Fællesskabernes almene interesse.

Spm. nr. S 435

Til *justitsministeren* (13/4 84) af:

Maisted (FP).

»Kan ministeren oplyse, hvilke foranstaltninger man har foretaget vedrørende varetægtsanbringelse af 15–17-årige, og har man i den anledning modtaget høringssvar fra de berørte myndigheder og instanser?«

Begrundelse

På grund af en mangeårig nedlæggelse af egnede lukkede institutionspladser har det ikke været muligt for politi og domstole at sikre unge 15–17-årige lovovertrædere i rimeligt omfang, hvilket har medført, at de pågældende enten er blevet sat på fri fod til nye lovovertrædelser til skade for retsbevidstheden eller er blevet fejlanbragt i et hårdere miljø.

Svar (27/4 84):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg kan oplyse, at justitsministeriet den 10. april 1984 udsendte en cirkulæreskrivelse til politiet og anklagemyndigheden.

Skrivelsen indebærer, at anklagemyndigheden ved fremstilling af 15–17-årige sigtede i grundlovsforhør skal nedlægge påstand om anbringelse i sikret døgninstitution for børn og unge i stedet for i varetægtsfængsel. Undtagelse herfra kan alene gøres, hvor sigtelsen angår særlig grov eller farlig kriminalitet.

Baggrunden for cirkulæreskrivelsen er, at disse unge mennesker kun bør anbringes i arresthus i rene undtagelsestilfælde. Der iværksættes endvidere en indberetningsordning af sager, hvori 15–17-årige har været fremstillet i grundlovsforhør. De oplysninger, der herved indsamles, vil blive gennemgået og vurderet i justitsministeriet – bl.a. med henblik på debatten om behovet for disse institutionspladser, som det efter lovgivningen er en pligt for amtskommunerne at opretholde og drive.

Spm. nr. S 436

Til *justitsministeren* (16/4 84) af:

Lenger (VS):

»I hvilket omfang er politiet berettiget til at udsætte sagesløse og forbipasserende for fare i bestræbelserne på at standse en biltyv?«

Begrundelse

Ifølge dagbladet Politiken den 28. marts og 29. marts 1984 har politiet den 27. marts 1984 gennemført en jagt på en biltyv gennem det indre Københavns gader. Ifølge vagthavende på stationen i St. Kongensgade var i hvert fald tre politifolk og en cyklist tæt på at blive ramt under jagten.

Bilen var stjålet, og det lykkedes to gange for biltyven at undgå politiet. Der er ikke grundlag for at antage, at bilistens hasarderede kørsel startede, før han blev klar over, at han blev forfulgt.

Forfølgelsen varede ca. 10 minutter, og ifølge såvel vagthavende som borgmesteren for Københavns kommunes 4. magistratsafdeling har andre været udsat for fare.

Spørgeren ønsker derfor oplyst, hvor grænsen går mellem opklaringshensynet og hensynet til sagesløse og forbipasserende. Eller sagt på en anden måde: hvornår skal politiet prioritere hensynet til forbipasserende fremfor hensynet til pågribelsen af biltyven?

Svar (26/4 84):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

I de for øjeblikket gældende retningslinier for politiets udrykningskørsel (rigspolitichefens Kundgørelse II nr. 24 af 18. januar 1978) hedder det bl.a.:

»*Udrykningskørsel.*

1. *Ved udrykningskørsel forstås kørsel med motorkøretøj under udførelse af så betydningsfuld og hastende opgave, at det kan blive nødvendigt og forsvarligt at tilsidesætte gældende færdselsregler.* Føreren af et udrykningskøretøj skal således til stadighed være opmærksom på, at ingen færdselsregler tilsidesættes, medmindre det i den foreliggende situation er *nødvendigt* for at komme hurtigst muligt frem og *forsvarligt* under hensyn til på den